

מסורת הש"ס עם הוספות

א) זכרות יא. לקמן ז: כח. עירובין יג: ז) [לקמן ז: עירובין ג: תוספ'] פרק ז ה"צ"ג (ג טז: ד) עירובין עא: ה) שם מט:, ו) שם, ו) מא: ט) ברכות נב:, ט) שם נג:, י) מעשרות פ"ג ה"ג, כ) כתובות מד ע"א.

	
 	

גליון הש"ס

[מכתי תוס' ד"ה לא נזכרה וכו' אבל לא הימה רחנה שצעה טפחים. רק שצעה טפחים "כ"ה הגירסא הנכונה, מג"א וט"ז וח"ט]]:

	
 	

ליקוטי רש"י

ב"ש פוס'ין. דראוי לחשמש צעין [לקמן ז:].

	
 	

הגהות וצינונים

סוכה

משום אוירא. רוח שהוא^א שולט זה מפני החום: אלא לַמ"ד בקטנה פְּלִיגִי. אכל צ גדולה אפילו רצנן מודו: וכי דרכה שֶׁל מַלְכָּה^ב. והלא נערותיה ומשרתיה מסוצים עמה: לְקִיטוּנִיּוֹת שבה. סוכה גדולה

לצני מסיצת' וקיטונית קטנה^ב צתוכה לנניעות ^א והיא צקיטונית יתצא

משום אוירא אלא לַמָּאן דאמר בסוכה קטנה מחלוקת וכי דרכה שֶׁל מלכה לִישֵׁב בסוכה קטנה אמר רבה בר רב אדא לא נצרכה אלא לְסוכה העשויה קיטוניות קיטוניות וכי דרכה שֶׁל מלכה לִישֵׁב בסוכה העשויה קיטוניות קיטוניות אמר רב אשי לא נצרכה אלא לְקִיטוּנִיּוֹת שבה רבנן סברי בניה בסוכה מעליא הוו יתבי ואיהי יתבה בקיטוניות^א משום צניעותא ומשום הכי לא אמרי לה דבר ור' יהודה סבר בניה גבה הוו יתבי ואפ"ה לא אמרי לה דבר.^ב **אמר רב שמואל בר יצחק** ”הלכה צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו א”ל רבי אבא כמאן כב”ש א”ל אלא כמאן איבא דאמרי אמר רבי אבא דאמר לך מני א”ל ב”ש היא ולא תזוז מינה מתקיף לה רב נחמן בר יצחק ממאי דב”ש ובית הלל בסוכה קטנה פליגי דלמא בסוכה גדולה פליגי וכגון דיתיב אפומא דמטללתא ושולחנו בתוך הבית דבית שמאי סברי גזרינן שמא ימשך אחר שולחנו ובית הלל סברי לא גזרינן ודיקא גמי דקתני ^א מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב”ש פוסלין ובית הלל מכשירין ואם איתא מחזקת ואינה מחזקת מיבעי ליה ובסוכה קטנה לא פליגי והתניא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה רבי אומר עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות ותניא אידך רבי אומר ^א כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה וחכ”א אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהדדי אלא לאו ש”מ הא ב”ש הא ב”ה אמר מר זוטרא מתניתין גמי דיקא מדרקתני ב”ש פוסלין וב”ה מכשירין ואם איתא בש”א לא יצא וב”ה אומרים יצא מיבעי ליה ואלא קשיא מי שהיה לעולם בתרתי פליגי פליגי בסוכה קטנה ופליגי בסוכה גדולה וחסורי מיחסרא והכי קתני מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית י”ב”ש אומרים לא יצא וב”ה אומרים יצא ושאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד ב”ש פוסלין והלל מְכַשֵּׁירִין | מאן תנא להא דתנו רבנן בית שאין בו ארבע אמות על ארבע אמות יִפְטוֹר מִן הַמְזוּזָה יִזְמֵן הַמַּעֲקָה יֵוֹאִינוּ מִטַּמֵּא בְּגוּעִים יֵוֹאִינוּ נַחֲלֹט בַּבַּתִּי עֲרֵי חוּמָה יֵוֹאִין חוֹזְרִין עֲלֵיו מַעֲרֹכֵי הַמִּלְחָמָה ואין מערבין בו ואין משתתפין בו ואין מניחין בו עירוב

שגזי אותו מן הצמים: למעשר והנוזר מן הצית מותר ליכנס צו ועוד הוה ליה למימר לענין פתח צית אצ של נערה המאורסה^א:

מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה ואפי' לשמואל דאמר פרק מי שהוציאוהו (עירובין דף מט. ושם) עירוב משום קנין לא מיקנו רשותייהו שציל צית דלא חזי לדירה ודכוותיה אשכתן התם שמואל גופיה דאמר צית שמניחין צו עירוב אין צריך ליתן פת מאי טעמא כולוהו הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדדי משום דמנחי עירובן צציתו:

ואין

חשק שלמה על רבינו חננאל ^א [נראה דל"ל דלמא צסוכה גדולה פליגי וכוּן דמיצי אפומא דמטללתא וכו'].

סוכה

פרק ראשון

סוכה

ג.

לא נצרכה אלא לְקִיטוּנִיּוֹת שבה. מה שדחק צקונטרס לרצ חנן צר רצה מה ראה לרצי יהודה הא אי אפשר לשצעה צנים שצצעה טפחים לאו פירכא היא דדילמא ארוכה טוצא אבל לא הימה רחנה ^א שצעה טפחים וצניה צאותו אורך הוו יתצי:

דאמר לָךְ מני ב"ש היא ולא תזוז מינה כו'. צסדר רצ עמרס פסק צשעה מקומות הלכה כצ"ש חדא האי דסוכה צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו ואידך צמנחות פרק התכלת (דף מ. ושם) גצי סדין צצליית צ"ש פוטרין וצ"ה מחייצין עוד לשם^א כמה חוטין הוא נותן צ"ש אמרי ד' וצה"א ג' עוד התם כמה תהא משולשלת צית שמאי אומרים ד' וצה"א ג' צכל הני עצדי^א כצ"ש ואידך צמסכת צרכות פרק אלו דצרים (דף נא:.) צש"א מכצדין [את] הצית ואח"כ נוטלין לידים ואמרינן צגמ'^א צכוליה פירקין הלכה כצ"ה צר מהך עוד התם צסוף פירקא גצי מי שאכל ושתה^א ולא צירך דמייתי צגמרא^א עוצדא דרצה צר צר חנה דאשכח יונה דדהצא וחד תלמיד דעצד כצ"ש ואשכח ארנקי ואידך תלמיד דעצד כצ"ה ואכליה אריה וקצת קשה הא דקאמר התם צכוליה פירקין הלכה כצ"ה צר מהך ושמא משום דצ"ה גמי מודו דלכתחילה מיהא עצדיקן כצ"ש ועל מה שפסק צהך דהכא כצ"ש אין להקשות מהא דאמרינן פ"ק דצרכות (דף יא.) דאמר רצ יוסף עשה כדצרי צ"ש לא עשה ולא כלום ומייתי ראה מההיא מילתא דסוכה מעשה צרצי יוחנן החורני שחלה^א והלכו זקני צ"ש וזקני צ"ה לצקרו ומנצאוהו שהיה יושב ראשו ורובו צסוכה וצ"ה הכא צסוכה קטנה וצהא הלכה כצ"ש מיהו שמעתין דהתם תימנה היכי דייק מינה דעשה כצ"ש לא עשה ולא כלום דראה דמייתי צעשה כצ"ה מיירי ועוד וכי צריך ראה על זה היכא דהלכה כצ"ה שאם עשה כצ"ש לא עשה ולא כלום וצ"ל דלצטרקין התם לאיתויי היכא דצ"ה מחמירים מדרצנן וצ"ש מוקמי לה אדאורייתא ולא גזרינן אם עשה כדצרי צ"ש לא יצא ידי חובתו אפי' מדאורייתא כדאשכחן לצ"ש היכא דיתצי אפיתחא דמטללתא דגורי שמא ימשך אחר שולחנו וקאמרי לא קיימת מצות סוכה מימין דאפי' מדאורייתא לא קיים ומדצית שמאי נשמע לצ"ה: **בית שאין בו ד' אמות**. צירושלמי^א חשיב שאין טובל לענין פתח צית אצ של נערה המאורסה^א:

מניחין בו עירוב ואפי' לשמואל דאמר פרק מי שהוציאוהו (עירובין דף מט. ושם) עירוב משום קנין לא מיקנו רשותייהו אשכתן התם שמואל גופיה דאמר צית שמניחין צו עירוב אין צריך ליתן פת מאי טעמא כולוהו הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדדי משום דמנחי עירובן צציתו:

ואין

עין משפט נר מצוה

ז א מיי' פ"ד מהלכות סוכה הלכה א סמג עשין מג טוש"ע א"ח סימן תרלד סעיף א [רצ אלפס פ"צ דף רמג].

ח ב מיי' שם טוש"ע שם סעיף ד:

ט ג מיי' פ"ו מהלכות מוזהר הלכה ז סמג עשין כב טוש"ע י"ד סי' רפו סעיף יג:

י ד מיי' פיי"ב מהלכות רוזח הלכה א סמג עשין עז:

יא ה מיי' פי"ד מהל' טומאת צרעת הלכה ו סמג עשין רלט:

יב ו מיי' פי"ב מהלכות שמטה הל' יב סמג עשין קנד:

יג ז מיי' פ"ו מהלכות מלכים הל' א סמג עשין קב [כל הדינים אלו מן אוח ד' עד כה המה צרצ אלפס עירובין פ"ו דף קטו. ועוד צצ"ב פ"א דף קס: ועוד צהלכות מוזהר דף עא.].

	
 	

רבינו חננאל

פליגי וכי דרך מלכה לישב בסוכה קטנה ושנינן בסוכה שהיתה עשויה קיטוניות היתה כו'. ואסיקנא דלכתא צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו ואמר ליה ר' אבא מני הא וא' רב הונא ב"ש היא ולא תזוז מינה. ואקשינן עלה ממאי דחלוקת ב"ש ובי"ה בסוכה קטנה דתנן מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית בית שמאי פוסלין ובי"ה מכשירין ודייקת מינה הנה ב"ה מכשירין אע"פ שאינה מחזקת אלא ראשו ורובו בלבד ובי"ש פוסלין א) בסוכה קטנה פליגי וכיון דיתיב אפומא דמטללתא ושולחנו בתוך הבית. ואוקימנא לעולם בסוכה גדולה. (וכי דאמרין) [ודיקא גמי] מדרקתני [במשנתנו מי שהיה ראשו ורובו ולא קתני מי שהיה בסוכה קטני מי שהיה בסוכה שאינה מחזקת אלא ראשו ורובו. ודחינן להאי סברא משום] דקשיא לן דאי איתא שסוכה גדולה היא וכשרה ומשום שיושב על פי הסוכה ושולחנו בתוך הבית פליגי אי הכי לא יצא ידי סוכה היה להן לומר אלא מדרקתני פוסלין ש"מ בסוכה קטנה פליגי. ואמר' אי הכי דבסוכה קטנה פליגי ליתני מי שהיה בסוכה שאינה מחזקת אלא ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין כו' מי שהיה [ראשו ורובו] סתם למה לי. ותריצנא בתרתי פליגי. בגדולה וקטנה וחסורי מחסרא והכי קתני מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בבית או שאינה מחזקת ראשו ורובו ושולחנו ב"ש פוסלין ובי"ה מכשירין וקי"ל כב"ש. והני מתיביתא דקתני חדא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה רבי אמר עד שיהא בה ד' על ד' אמות ותניא אידך כל שאין בה ד' אמות על ד' אמות פסולה וחכ"א מאן תנא להא דת"ר בית שאין